

Elköszönt Várpalota jegyzője

Mindenkinek pontosan kimért ideje van, az enyém most lejárt – mondta búcsúbeszédében az önkormányzati képviselő-testület tegnapi ülésének kezdetén *dr. Czeidli István*, Várpalota jegyzője, aki 1997. január 1-jétől saját kérésére korengedménnyel nyugdíjba vonul.

Nem titkolt meghatottsággal emlékezett vissza a jegyző az elmúlt évtizedekre: „a város számomra családomnak otthont adott, ezért örökké hálás leszek”. Dr. Czeidli István negyven év 130 napot töltött az államigazgatásban, ebből több mint 30 esztendő Várpalotán, a városi tanács előadójaként, osztályvezetőjeként, vb-titkárként, majd 1990-től az önkormányzati képviselő-testület bizalmából jegyzőként.

A jegyző köszönetet mondott a városi képviselő-testületnek, amiért a helyi közigazgatás vezetőjévé választották, hangsúlyozva, hogy a rendszerváltásakor sok helyen az „eklézsia megkövetéséhez” hasonló szituációba hozták a közigazgatás alkalmazottait, szerencsére Várpalotán ez nem így történt. Czeidli doktor kiemelte, csak tisztségéről köszön le, azt adja vissza, a várostól nem kíván elbúcsúzni.

Amikor 1990-ben jegyzővé választották, az egyik első gratuláló Tarnaváry Pál, a város egykori jegyzője volt, Czeidli István számára az ő kézfogása jelentette a közigazgatás jogfolytonosságát. Tarnaváry szellemében is a rábízott közhatalmat nem a hatalom erőszakszervezetével próbálta birtokolni, hanem a meggyőzés erejével. A várost nem az építmények sokaságának, hanem az itt élő, gyakran nehéz sorsú emberek közösségének tekintette.

Leszkovszki Tibor polgármester a képviselő-testületek nevében mondott köszönetet: Czeidli doktor szakmai segítségét még egy jó ideig nem tudja nélkülözni az önkormányzat. Az elköszönő jegyző a Tarnaváry Páltól kapott kézfogást most továbbadta *Péter Istvánné* aljegyző asszonynak.